

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

22 FÉVRIER 1960.

PROJET DE LOI

portant approbation de l'arrangement portant création, à Paris, d'un Office International du Vin, signé à Paris, le 29 novembre 1924, et des décisions prises par le comité créé en exécution de cet arrangement.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'Office International du Vin est une organisation intergouvernementale spécialisée, créée à Paris par la Convention Internationale du 29 novembre 1924. Les parties contractantes étaient : l'Espagne, la France, la Grèce, la Hongrie, l'Italie, le Luxembourg, le Portugal et la Tunisie. Y ont adhéré ultérieurement : l'Allemagne, l'Algérie, l'Autriche, la Bulgarie, le Maroc, les Pays-Bas, la Roumanie, la Suisse, la Tchécoslovaquie, la Turquie, la Yougoslavie, le Chili, l'Argentine et l'U. R. S. S.-Ukraine, tandis que l'admission de l'Uruguay et du Pérou est en cours.

Les buts de l'Office sont :

— Réunir, étudier et publier les renseignements de nature à démontrer les effets bienfaisants du vin;

— tracer un programme indicatif des expériences scientifiques nouvelles qu'il conviendrait d'entreprendre pour mettre en évidence les qualités hygiéniques du vin et son influence en tant qu'agent de lutte contre l'alcoolisme;

— indiquer aux Gouvernements adhérents les mesures propres à assurer la protection des intérêts viticoles et l'amélioration des conditions du marché international du vin, après avoir recueilli toutes les informations nécessaires, telles que : vœux, avis exprimés par les académies, corps savants, congrès internationaux ou autres congrès de la production et du commerce du vin;

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

22 FEBRUARI 1960.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de regeling tot oprichting, te Parijs, van een Internationale Dienst van de Wijn, ondertekend op 29 november 1924, te Parijs, en van de beslissingen genomen door het comité dat opgericht werd ter uitvoering van deze regeling.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De Internationale Organisatie voor de Wijn is een gespecialiseerde intergouvernementele organisatie die te Parijs gesticht werd door de Internationale Conventie van 29 november 1924. De deelnemers waren : Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, Luxemburg, Portugal, Spanje en Tunisië. Later zijn Algerië, Argentinië, Bulgarije, Chili, Duitsland, Joegoslavië, Marokko, Nederland, Oostenrijk, Roemenië, Tjechoslovakië, Turkije, U. S. S. R.-Oekraïne en Zwitserland eveneens lid geworden van de I. O. W. terwijl de toetreding van Uruguay en Peru thans wordt besproken.

De doelstellingen der organisatie zijn :

— het verzamelen, bestuderen en publiceren van alle inlichtingen die de weldoende eigenschappen van de wijn aantonen;

— het opstellen van een programma dat de wetenschappelijke proefnemingen aanduidt die zouden moeten uitgevoerd worden om de hygiënische eigenschappen van de wijn en zijn invloed als strijdmiddel tegen het alcoholisme bekend te maken;

— aan de deelnemende regeringen de te nemen maatregelen aanduiden met het oog op de bescherming van de betrokken belangen en de verbetering van de toestand van de internationale wijnmarkt, en dit na alle nodige informatie te hebben verzameld zoals : wensen, oordelen van akademieën, wetenschappelijke verenigingen, internationale of andere congressen aangaande de voortbrengst en de handel in wijn;

— signaler aux Gouvernements les conventions internationales auxquelles il y aurait intérêt à adhérer, telles que celles tendant :

1) à assurer un mode uniforme de présentation des résultats d'analyse des vins;

2) à poursuivre une étude comparative des méthodes d'analyse employées par les divers États, en vue d'établir des tables de concordance;

— soumettre aux Gouvernements toutes propositions susceptibles d'assurer aussi bien dans l'intérêt du consommateur que dans celui du producteur :

1) la protection des appellations d'origine des vins;

2) la garantie de la pureté et de l'authenticité des produits jusqu'à leur vente au consommateur, et ce, par toutes mesures appropriées, notamment au moyen de certificats d'origine délivrés en conformité des lois nationales;

3) la répression des fraudes et de la concurrence déloyale par la saisie des produits qui se présenteraient contrairement à la loi et par les actions civiles et correctionnelles, individuelles ou collectives, pour faire interdire les pratiques illicites, indemniser les intéressés lésés et punir les auteurs des fraudes;

— prendre, en conformité de la législation de chaque pays toutes initiatives propres à développer le commerce du vin et communiquer aux organisations privées, nationales ou internationales, ainsi qu'aux intéressés qui en feraient la demande, les informations et documents nécessaires à leur action.

L'O. I. V. comprend :

- a) un Comité;
- b) un Bureau;
- c) une Commission des comptes;
- d) des Commissions Techniques Permanentes;
- e) des Comités Conventionnels;
- f) des Services.

A. — Le Comité.

Est formé par les délégués des pays adhérents et se réunit une fois par an en session ordinaire. En outre, le Comité peut tenir une ou plusieurs sessions extraordinaires. Le Comité a la haute direction de l'O. I. V.

B. — Le Bureau.

Comprend un Président et deux vice-présidents, élus chaque année dans le sein du Comité. Le Bureau se réunit sur convocation du président et seconde celui-ci dans le contrôle du fonctionnement de l'Office.

C. — La Commission des Comptes.

Les six membres de cette commission sont élus en scrutin secret par le Comité et sont renouvelés par tiers chaque année. Son président est désigné par le Comité. La Commission des Comptes approuve en ce qui la concerne et en vue de leur présentation au Comité, les comptes de l'Exercice clos, l'emploi des excédents de l'Exercice ou les prélèvements nécessaires au Fonds de Réserve. Elle étudie et

— aan de regeringen aanduiden bij welke internationale conventies zij belang zouden hebben aan te sluiten, zoals deze die zich bezig houden met :

1) het verzekeren van een eenvormige manier om de uitslagen der wijnanalyses voor te stellen;

2) het uitvoeren van een vergelijkende studie der in de verschillende staten aangewende analyse-methoden met het doel vergelijkende tabellen op te stellen;

— het voorleggen aan de Regeringen van alle voorstellen die van aard zijn om zowel in het belang van de verbruiker als van de producent te verzekeren;

1) de bescherming van de oorspronkelijke benamingen der wijnsoorten;

2) de waarborg van zuiverheid en authenticiteit der produkten tot bij hun verkoop aan de verbruiker en dit bij middel van alle geschikte maatregelen, namelijk door het afleveren van oorsprongsbewijzen in overeenstemming met de nationale wetgeving;

3) het bestrijden der vervalsingen en oneerlijke concurrentie door het in beslag nemen van produkten die niet voldoen aan de door de wet gestelde eisen en door individuele of gemeenschappelijke burgerlijke of boetstrafelijke rechtsvervolgving om onwettige praktijken te doen verbieden, benadeligden te vergoeden en de bedriegers te straffen;

— het nemen, in overeenstemming met de wetgeving van elk land, van alle initiatieven die kunnen bijdragen tot de uitbreiding van de wijnhandel en het verstrekken aan private nationale of internationale instellingen, evenals aan particulieren die er om zouden vragen, van de nodige inlichtingen en documenten.

De I. O. W. omvat :

- a) een Comité;
- b) een Bureau;
- c) een Rekeningscommissie;
- d) Permanente Technische Commissies;
- e) Conventiecomités;
- f) Diensten.

A. — Het Comité.

Wordt gevormd door de afgevaardigden der deelnemende landen en houdt één gewone zitting per jaar. Bovendien kan het Comité één of meerdere buitengewone zittingen houden. Het Comité heeft de hoge leiding van de I. O. W. in handen.

B. — Het Bureau.

Omvat een voorzitter en twee ondervoorzitters die elk in de schoot van het Comité gekozen worden. Het Bureau vergadert op uitnodiging van de voorzitter en helpt deze bij de controle over de werking van de Organisatie.

C. — De Rekeningscommissie.

De zes leden van deze commissie worden bij geheime stemming door het Comité verkozen en worden ieder jaar voor één derde vernieuwd. Haar voorzitter wordt door het Comité aangeduid. De Rekeningscommissie keurt, voor hetgeen haar betreft en met het oog op de voorstelling aan het Comité, de rekeningen goed van de afgesloten periode, het gebruik der overschotten of de nodige opnemingen uit

approuve le budget de l'Office que lui soumet le Directeur et qui sera arrêté par le Comité.

D. — Les Commissions Techniques Permanentes.

Le Comité peut créer des Commissions Techniques Permanentes, composées de membres délégués et de membres experts, désignés par leur gouvernement. Les Commissions n'ont pas de pouvoir de décision. Le Comité fixe leurs objectifs et elles présentent aux sessions de l'O. I. V. un rapport d'activité et des propositions sur lesquelles le Comité se prononce.

Les Commissions Techniques Permanentes comprennent :

- La Commission de la viticulture;
- La Commission de l'Oenologie et des produits;
- La Commission des questions économiques.

Le cas échéant elles créent des sous-commissions ou des groupes de travail.

E. — Les Comités conventionnels.

Leurs membres sont désignés par les pays ayant ratifié la convention. Sauf en cas de dispositions contraires spécifiées par ses statuts propres, tout comité conventionnel créé au sein de l'O. I. V. par une convention intergouvernementale est rattaché à la Commission technique permanente compétente.

F. — Les Services.

Les Services de l'O. I. V. sont placés sous l'autorité du Directeur, responsables devant le Président et le Comité de leur organisation et de leur fonctionnement. Le Directeur prend, en accord avec le Président, toutes dispositions utiles pour réunir les Commissions techniques, le Comité et le Bureau, leur fournir en tant que besoin tous les documents utiles et communiquer aux Commissions techniques les instructions du Comité et du Bureau.

Il prend les mesures nécessaires pour assurer la liaison avec les autres organisations internationales. Il nomme, dans les limites établies par le Budget, et révoque les fonctionnaires de l'O. I. V.

Le 13 octobre 1954 fut signée à Paris une nouvelle convention internationale pour l'unification des méthodes d'analyse et d'appréciation des vins, qui remplace, dans les rapports entre les Etats qui l'auront ratifiée, la convention internationale sur l'unification des méthodes d'analyse des vins dans le commerce international, signée à Rome le 5 juin 1935. La nouvelle convention comporte une importante innovation par rapport à la précédente :

— d'une part, en conférant au Comité de l'O. I. V. des pouvoirs de conciliation et d'arbitrage pour toute contestation portant sur l'interprétation des clauses de la convention ou sur des difficultés d'application;

— d'autre part, en créant auprès de l'O. I. V. une Sous-Commission qui a pour mission de poursuivre les études en cette matière, de rédiger des instructions techniques, de donner son avis sur certains éléments composant les vins et enfin d'étudier toutes modifications des annexes éven-

het reservefonds. Zij bestudeert en keurt de begroting van de Organisatie goed die haar door de Directeur wordt voorgedragen en door het Comité zal vastgelegd worden.

D. — De Permanente Technische Commissies.

Het Comité kan Permanente Technische Commissies oprichten, samengesteld uit leden-afgevaardigden en leden-deskundigen die door hun regering worden aangeduid. De Commissies hebben geen beslissende macht. Het Comité bepaalt hun opdrachten en tijdens de zittingen van de I. O. W. brengen zij verslag uit over hun werkzaamheden en presenteren de voorstellen waarover het Comité zich dan uitsprekt.

De Permanente Technische Commissies omvatten :

- de Commissie voor de druiventeelt;
- de Commissie voor de oenologie en de producten;
- de Commissie voor de economische vraagstukken.

Indien nodig richten zij sub-commissies of werkgroepen op.

E. — De Conventiecomité's.

Haar leden worden aangeduid door de landen-leden der conventie. Uitgezonderd indien in haar eigen statuten anders voorzien werd, is ieder Conventiecomité, opgericht in de schoot van de I. O. W. door een intergouvernementele conventie, gehecht aan de bevoegde permanente technische commissie.

F. — De Diensten.

De Diensten van de I. O. W. staan onder het gezag van een directeur die tegenover de voorzitter en het Comité verantwoordelijk is voor hun organisatie en de werking. De directeur neemt, met de instemming van de voorzitter, de nodige schikkingen voor de vergaderingen der Technische Commissies, het Comité en het Bureau en voor het verstrekken der nodige documenten en deelt aan de technische commissies de richtlijnen mede van het Comité en het Bureau.

Hij neemt de nodige maatregelen in verband met de betrekkingen met andere internationale organisaties. Hij benoemt, binnen de door de begroting gestelde grenzen, en ontslaat de ambtenaren van de I. O. W.

Op 13 oktober 1954 werd te Parijs een nieuwe internationale conventie ondertekend voor de eenmaking der methoden voor analyse en waardering der wijnen. Deze nieuwe conventie vervangt in de betrekkingen tussen de Staten die ze zullen goedgekeurd hebben, de internationale conventie voor de eenmaking der methoden voor wijnanalyse in de internationale handel, die op 5 juni 1935 te Rome werd ondertekend. De nieuwe conventie omvat een belangrijke vernieuwing ten overstaan van de voorgaande :

— enerzijds door het toekennen aan het Comité van de I. O. W. van bemiddelend en scheidsrechterlijk gezag in alle betwistingen aangaande de interpretatie van de clausules der conventie of over moeilijkheden bij de toepassing;

— anderzijds door het oprichten bij de I. O. W. van een sub-commissie die als taak heeft de studiën op dit gebied voort te zetten, technische richtlijnen op te stellen, haar oordeel te geven over bepaalde elementen in de samenstelling der wijnen en tenslotte, het bestuderen van

tuelles proposées et de soumettre le résultat de ses travaux au Comité de l'O. I. V. qui est seul habilité à prendre une décision.

Ainsi, pour la première fois en cette matière, une coopération internationale permanente est instaurée au sein de l'O. I. V. en vue d'unifier les méthodes d'analyse et d'appréciation des vins, de faciliter l'interprétation des résultats des analyses dans le commerce international, de permettre un contrôle plus exact de la qualité des vins et de contribuer au développement scientifique dans ce domaine.

Avant 1955, la Belgique ne produisait pas de vin de raisin à des fins commerciales et comme l'O. I. V. ne s'occupait pas du raisin de table, elle n'avait aucun intérêt à faire partie de cette organisation.

Depuis le mois de novembre 1955, la production de vin a débuté en Belgique. Elle peut être estimée à 500.000 litres environ et une augmentation de ce chiffre est à prévoir.

Entretemps l'Office International du Vin a été amené à s'occuper non seulement des questions vinicoles mais également des questions économiques et techniques relatives à la vigne et ses dérivés : raisins de table, raisins secs, jus de raisins, etc., et cette nouvelle orientation a conduit à proposer la modification de son appellation en « Office International de la Vigne et du Vin ».

En effet, aux points 6 et 7 de l'ordre du jour de la 38e session Plénière Officielle du Comité de l'O. I. V. qui a eu lieu du 3 au 6 septembre 1958 à Luxembourg, il est explicitement question du raisin de table et les points 8, 10, 11 et 12 intéressent également cette culture.

Par conséquent et tenant compte de la forte production de raisins sous verre et du début de la production de vin, il serait très utile que la Belgique occupe la place qui lui revient au sein de l'O. I. V. De plus, la viticulture belge dépasse en importance celle de nos partenaires du Benelux qui font déjà partie de cette organisation. Aussi faut-il tenir compte du fait que par l'instauration du Marché Commun, la Belgique devra défendre sa production tout-à-fait spéciale de raisins.

L'adhésion de la Belgique à l'« Office International de la Vigne et du Vin » semble donc dès maintenant amplement justifiée.

Le Ministre de l'Agriculture,

alle voorgestelde wijzigingen der eventuele bijvoegsels en het voorleggen van het resultaat van haar werkzaamheden aan het Comité van de I. O. W. dat alleen bevoegd is om een beslissing te treffen.

Aldus wordt voor de eerste maal op dit gebied, in de schoot van de I. O. W. een permanente internationale samenwerking ingesteld met het oog op de eenmaking der methoden voor analyse en waardering der wijnen, de vereenvoudiging van de interpretatie der resultaten dezer analyses in de internationale handel, het mogelijk maken van een meer nauwkeurige controle op de kwaliteit van de wijn en het bijdragen tot de wetenschappelijke ontwikkeling op dit gebied.

Vóór 1955 werd in België geen druivenwijn met handelsdoeleinden voortgebracht en aangezien de I. O. W. zich niet bezig hield met de tafeldruiven had het geen nut zich bij deze organisatie aan te sluiten.

Sinds november 1955 werd een aanvang gemaakt met de wijnproductie in België. De jaarlijkse voortbrengst kan geschat worden op ongeveer 500.000 liter en een verhoging van dit cijfer wordt voorzien.

Inmiddels werd de Internationale Organisatie voor de Wijn er toe gebracht zich niet alleen bezig te houden met de problemen van de wijn maar ook met de economische en technische vraagstukken betreffende de wijnstok en al wat daarmee verband houdt : tafeldruiven, gedroogde druiven, druivensap, enz., en deze nieuwe orientatie heeft aanleiding gegeven tot het voorstellen van een wijziging der benaming in « Internationale Organisatie voor de Wijnstok en de Wijn ».

Inderdaad, in de punten 6 en 7 van de dagorde der 38e Officiële Algemene Vergadering van het Comité der I. O. W., die heeft plaats gehad te Luxemburg van 3 tot 6 september 1958, werd uitdrukkelijk over de tafeldruiven gesproken terwijl de punten 8, 10, 11 en 12 eveneens daarmee in verband stonden.

Rekening houdend met de aanzienlijke voortbrengst serredruiven en het begin van een wijnproductie, zou het bijgevolg zeer nuttig zijn indien België in de schoot van de I. O. W. de plaats innam die haar toekomt. Bovendien overtreft de Belgische druiventeelt in belangrijkheid deze onzer Benelux-partners die reeds deel uitmaken van deze organisatie. Er dient eveneens rekening gehouden met het feit dat België ingevolge het in werking treden van de Gemeenschappelijke Markt zijn zeer speciale druivenproductie zal moeten verdedigen.

Op dit ogenblik lijkt de toetreding van België tot de Internationale Organisatie voor de Wijnstok en de Wijn dus ruimschoots verantwoord.

De Minister van Landbouw,

A. DE VLEESCHAUWER.

Le Ministre des Affaires étrangères,

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. WIGNY.

Le Ministre des Affaires économiques,

De Minister van Economische Zaken,

J. VAN DER SCHUEREN.

Le Ministre du Commerce extérieur,

De Minister van Buitenlandse Handel,

J. VAN OFFELEN.

ADDENDUM.

Cotisations.

Les frais du fonctionnement de l'Office sont couverts par les cotisations des pays membres. L'unité de cotisation est de 3.000 francs or et le nombre de voix dont dispose un pays est égale à celui des unités de cotisation qu'il a souscrites. D'autre part, suite à une décision du Comité, prise en 1949, tous les pays membres ont augmenté volontairement leur cotisation, dans une proportion variable, mais qui est en général de l'ordre de 100 %. La Belgique compte souscrire une unité de cotisation révalorisée de 100 %, soit environ 98.000 francs belges par an.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 8 décembre 1959, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de l'arrangement portant création, à Paris, d'un office international du vin, signé à Paris, le 29 novembre 1924, et des décisions prises par le comité créé en exécution de cet arrangement », a donné le 23 décembre 1959 l'avis suivant :

A la page 6 de l'exposé des motifs, il ne convient pas de citer nommément des sociétés commerciales productrices de vin, ni davantage de consacrer un développement aux articles de leur production. Il suffit de constater que la production de vin, inaugurée en Belgique au mois de novembre 1955, peut être estimée déjà à 500.000 litres environ et qu'une augmentation de cette quantité est à prévoir.

A l'article unique du projet de loi d'approbation, il faut lire « adhérer » et non « adhère ».

Dans le texte néerlandais du même article, il convient d'écrire « Volkomen uitwerking zal hebben » à la place de « zal volkomen uitwerking hebben », et « ter uitvoering van » au lieu de « in uitvoering van ».

La chambre était composée de :

Messieurs : J. Suetens, premier président,

L. Moureau et G. Holoye, conseillers d'Etat,

Ch. Van Reepinghen et F. Van Goethem, assesseurs de la section de législation.

C. Rousseaux, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. J. Suetens.

Le rapport a été présenté par M. J. Claes, substitut.

Le Greffier,

(s.) C. ROUSSEAU.

Le Président,

(s.) J. SUETENS.

ADDENDUM.

Bijdragen.

De werkingskosten van de Dienst worden gedekt door de bijdragen van de landen-leden. De eenheid van bijdrage gedraagt 3.000 goudfranken en het aantal stemmen waarover een land beschikt is gelijk aan dat van de onderschreven bijdrage-eenheden. Anderzijds hebben, ingevolge een in 1949 genomen beslissing van het Comité, alle landen-leden vrijwillig hun bijdrage verhoogd; deze verhoging is verschillend, doch bereikt over het algemeen 100 %. België is voornemens een met 100 % gerevaloriseerde bijdrage te onderschrijven, hetzij ongeveer 98.000 Belgische franks per jaar.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 8^e december 1959 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van de regeling tot oprichting, te Parijs, van een internationale dienst van de wijn, ondertekend op 29 november 1924, te Parijs, en van de beslissingen genomen door het comité dat opgericht werd in uitvoering van deze regeling », heeft de 23e december 1959 het volgend advies gegeven :

Op bladzijde 6 van de memorie van toelichting hoeven geen handelsvennootschappen die wijn produceren met name te worden vermeld, en hoeft evenmin over de geproduceerde artikelen te worden uitgeweid. Men kan volstaan met de vaststelling dat de wijnproductie, waarmede hier te lande in november 1955 een aanvang is gemaakt, reeds op ongeveer 500.000 liter kan worden geschat, en dat die hoeveelheid vermoedelijk nog zal stijgen.

In de Franse tekst van het enig artikel van het ontwerp leze men « adhérer » in plaats van « adhère ».

In de Nederlandse tekst van hetzelfde artikel leze men « Volkomen uitwerking zal hebben » in plaats van « zal volkomen uitwerking hebben », en « ter uitvoering van » in plaats van « in uitvoering van ».

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : J. Suetens, eerste-voorzitter,

L. Moureau en G. Holoye, raadsheren van State,

Ch. Van Reepinghen en F. Van Goethem, bijzitters van de afdeling wetgeving,

C. Rousseaux, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J. Suetens.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. Claes, substituut.

De Griffier,

(get.) C. ROUSSEAU.

De Voorzitter,

(get.) J. SUETENS.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Agriculture, de Notre Ministre des Affaires étrangères, de Notre Ministre des Affaires économiques et de Notre Ministre du Commerce extérieur,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de l'Agriculture, Notre Ministre des Affaires étrangères, Notre Ministre des Affaires économiques et Notre Ministre du Commerce extérieur sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article unique.

Sortira son plein et entier effet l'Acte par lequel le Roi adhèrera à l'Arrangement portant création, à Paris, d'un Office international du Vin, signé à Paris, le 29 novembre 1924, ainsi qu'aux décisions prises par le Comité créé en exécution dudit Arrangement.

Donné à Bruxelles, le 16 février 1960.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Landbouw, van Onze Minister van Buitenlandse Zaken, van Onze Minister van Economische Zaken en van Onze Minister van Buitenlandse Handel,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Landbouw, Onze Minister van Buitenlandse Zaken, Onze Minister van Economische Zaken en Onze Minister van Buitenlandse Handel zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel.

Volkomen uitwerking zal hebben de akte waarbij de Koning toetreedt tot de regeling tot oprichting, te Parijs, van een internationale dienst van de wijn, ondertekend op 29 november 1924, te Parijs, alsmede tot de beslissingen genomen door het Comité dat opgericht werd ter uitvoering van deze regeling.

Gegeven te Brussel, 16 februari 1960.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre de l'Agriculture,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Landbouw,

A. DE VLEESCHAUWER.

*Le Ministre des Affaires étrangères,**De Minister van Buitenlandse Zaken,*

P. WIGNY.

*Le Ministre des Affaires économiques,**De Minister van Economische Zaken,*

J. VAN DER SCHUEREN.

*Le Ministre du Commerce extérieur,**De Minister van Buitenlandse Handel,*

J. VAN OFFELEN.

ARRANGEMENT

portant création, à Paris,
d'un Office International du Vin (1).

Les Gouvernements de l'Espagne, de la France, de la Grèce, de la Hongrie, de l'Italie, du Luxembourg, du Portugal et de la Tunisie, ayant jugé utile d'organiser un Office International du Vin, ont résolu de conclure un Arrangement à cet effet et ont convenu de ce qui suit :

Article premier.

Il est institué un Office International du Vin ayant son siège à Paris et qui est chargé de :

a) réunir, étudier et publier les renseignements de nature à démontrer les effets bienfaisants du vin;

b) tracer un programme indicatif des expériences scientifiques nouvelles qu'il conviendrait d'entreprendre pour mettre en évidence les qualités hygiéniques du vin et son influence en tant qu'agent de lutte contre l'alcoolisme;

c) indiquer aux Gouvernements adhérents les mesures propres à assurer la protection des intérêts viticoles et l'amélioration des conditions du marché international du vin, après avoir recueilli toutes les informations nécessaires, telles que : vœux, avis exprimés par les académies, corps savants, congrès internationaux ou autres congrès de la production et du commerce du vin;

d) signaler aux Gouvernements les conventions internationales auxquelles il y aurait intérêt à adhérer, telles que celles tendant :

1) à assurer un mode uniforme de présentation des résultats d'analyse des vins;

2) à poursuivre une étude comparative des méthodes d'analyse employées par les divers Etats, en vue des tables de concordance;

e) soumettre aux Gouvernements toutes propositions susceptibles d'assurer, aussi bien dans l'intérêt du consommateur que dans celui du producteur :

1) la protection des appellations d'origine des vins;

2) la garantie de la pureté et de l'authenticité des produits jusqu'à leur vente au consommateur, et ce, par toutes mesures appropriées, notamment au moyen de certificats d'origine délivrés en conformité des lois nationales;

3) la répression des fraudes et de la concurrence déloyale par la saisie des produits qui se présenteraient contrairement à la loi et par les actions civiles et correctionnelles, individuelles ou collectives, pour faire interdire les pratiques illicites, indemniser les intéressés lésés et punir les auteurs des fraudes;

f) prendre, en conformité de la législation de chaque pays, toutes initiatives propres à développer le commerce du vin et communiquer aux organisations privées, nationales ou internationales, ainsi qu'aux intéressés qui en feraient la demande, les informations et documents nécessaires à leur action.

Article 2.

L'Office International du Vin est une institution d'Etat dans laquelle chaque pays adhérent sera représenté par des délégués de son choix.

La réunion des délégués formera le Comité, dont la composition et les attributions sont définies dans les articles suivants.

(1) Par décision des pays membres, l'Office International du Vin a pris le nom, depuis le 4 septembre 1958 : d'« Office International de la Vigne et du Vin ».

REGELING

houdende oprichting, te Parijs,
van een Internationale Dienst van de Wijn (1).

(Vertaling.)

De Spaanse, Franse, Griekse, Hongaarse, Italiaanse, Luxemburgse, Portugese en Tunesische Regeringen, die het nuttig hadden geoordeeld een Internationale Dienst van de Wijn op te richten, hebben besloten dienaangaande een regeling te treffen en zijn overeengekomen voor wat volgt :

Artikel 1.

Er wordt een Internationale Dienst van de Wijn opgericht met zetel te Parijs en belast met :

a) het verzamelen, het bestuderen en het publiceren van inlichtingen die van aard zijn de weldoende uitwerking van de wijn te bewijzen;

b) het uitwerken van een programma van nieuwe wetenschappelijke proeven die zouden moeten gedaan worden om de hygiënische kwaliteiten van de wijn en zijn invloed als bestrijdingsagent van het alcoholisme aan te tonen;

c) het aanduiden, aan de aangesloten Regeringen, van de maatregelen die van aard zijn de belangen van de wijnbouwers te verzekeren en de voorwaarden van de internationale wijnmarkt te verbeteren, nadat hiertoe alle nodige inlichtingen werden ingewonnen zoals wensen, advies uitgebracht door de academiën, geleerden, internationale of andere congressen van wijnbouwers en -handel;

d) het signaleren aan de Regeringen van de internationale overeenkomst waarbij ze belang zouden hebben aan te sluiten, zoals diegene die er toe strekken :

1) de uitslagen van de wijnontleding op eenvormige manier te doen voor te stellen;

2) een vergelijkende studie te maken van de in de verschillende Staten gebruikte ontledingsmethoden, met het oog op de overeenstemmingstabellen;

e) het voorleggen aan de Regeringen van alle voorstellen die geschikt zijn ons, zowel in het voordeel van de verbruiker als in dat van de producent, verzekering te geven nopens de volgende punten :

1) bescherming van de oorsprongsbenamingen van de wijnen;

2) de gewaarborgde zuiverheid en authenticiteit van de producten tot bij hun verkoop aan de verbruiker, en dit door alle geschikte maatregelen, o.a. door bewijzen van herkomst, afgeleverd overeenkomstig de nationale wetten;

3) de beteugeling van de vervalsingen en van de onwettige concurrentie, door inbeslagname van de producten die niet aangeboden worden overeenkomstig de wet, en door individuele of collectieve burgerlijke en correctionele rechtsvorderingen, ten einde de ongeoorloofde praktijken te doen ophouden, de benadeelde betrokkenen te vergoeden en de auteurs van de vervalsingen te straffen;

f) het nemen, overeenkomstig de wetgeving van elk land, van alle initiatieven die van aard zijn om de wijnhandel uit te breiden en het verstrekken aan de private, nationale of internationale organismen, evenals aan de belanghebbenden die er zouden naar vragen, van alle voor hun actie nodige inlichtingen en documenten.

Artikel 2.

De Internationale Dienst van de Wijn is een Staatsinstelling, waarin elk toetredend land zal vertegenwoordigd zijn door afgevaardigden naar zijn keuze.

De vergadering van de afgevaardigden zal het Comité vormen, waarvan de samenstelling en de bevoegdheid bepaald worden in de volgende artikels.

(1) Bij beslissing van de landen-leden heeft de Internationale Dienst van de Wijn sedert 4 september 1958 de volgende benaming : « Internationale Dienst van de Wijngaard en van de Wijn. »

Article 3.

Le Comité élit chaque année, dans son sein, un bureau qui comprend un président et deux vice-présidents. Leur mandat est valable jusqu'à la première session de l'année suivante; ils sont rééligibles. Les sessions ont lieu deux fois par an. Des sessions extraordinaires pourront avoir lieu à la demande d'un des Gouvernements adhérents à l'Office.

Le programme des questions à soumettre au Comité dans les sessions ordinaires sera arrêté par le Comité au cours de la session antérieure. Le Gouvernement qui demandera la réunion d'une session extraordinaire fera connaître le programme des questions dont il propose l'examen.

Article 4.

Le Comité a la haute direction de l'Office International du Vin. Il discute et adopte les règlements relatifs à l'organisation et au fonctionnement de l'Office. Il arrête le budget des recettes et des dépenses dans la limite des crédits existants, contrôle et approuve les comptes.

Il présente à l'approbation des Gouvernements adhérents les modifications de toute nature entraînant une augmentation de dépense ou une extension des attributions de l'Office.

Il nomme et révoque le Directeur. Sur la proposition de celui-ci, le Bureau du Comité nomme et révoque les fonctionnaires et les employés.

La présence effective aux sessions des délégués d'un tiers des pays adhérents représentant au moins deux tiers des voix sera requise pour la validité des délibérations. La représentation d'un pays peut être confiée à la délégation d'un autre pays adhérent, mais aucune délégation ne pourra exercer qu'une représentation en plus de la sienne.

Article 5.

Chaque pays adhérent fixe librement le nombre de ses délégués, mais ne dispose que d'un nombre de voix égal à celui des unités de cotisation qu'il a souscrites.

Tout pays adhérent peut souscrire jusqu'à cinq unités de cotisation. L'unité de cotisation est de 3.000 francs-or.

Toutefois, le groupe constitué par une Puissance, ses colonies, possessions, dominions, pays de protectorat et pays à mandat, ne pourra, en aucun cas, disposer de plus de cinq voix. Il en sera de même du groupe que formeraient les colonies, possessions, dominions, pays de protectorat et pays d'une Puissance non adhérente.

Les sommes représentant la part contributive de chacun des pays adhérents sont versées à l'Office au commencement de chaque année.

Article 6.

Tout pays non signataire du présent Arrangement pourra y adhérer en notifiant sa demande d'adhésion par l'entremise de l'autorité chargée de sa représentation diplomatique auprès du Gouvernement français. Celui-ci transmettra la demande aux Gouvernements des autres Etats participants. L'adhésion sera définitive si la majorité des dits Etats fait connaître son assentiment dans un délai de six mois à dater de l'introduction de la demande.

Article 7.

Sans préjudice des dispositions du paragraphe 2 de l'article 4 ci-dessus, la révision du présent Arrangement sera instituée de droit si les deux tiers au moins des pays adhérents en approuvent la demande. Dans ce cas, une Conférence des pays adhérents sera convoquée par les soins du Gouvernement français dans un délai de six mois. Le programme en sera communiqué aux Gouvernements adhérents deux mois au moins avant la réunion de la Conférence. La Conférence ainsi réunie fixera elle-même sa procédure. Le Directeur de l'Office y fera fonction de Secrétaire Général.

Article 8.

Chacun des Gouvernements adhérents pourra dénoncer le présent Arrangement en ce qui le concerne moyennant un préavis de six mois. Le non-paiement de deux cotisations consécutives sera considéré comme impliquant la dénonciation.

Article 9.

Le présent Arrangement sera ratifié. Il entrera en vigueur dès que cinq des pays signataires auront déposé leurs ratifications. Chaque

Artikel 3.

Het Comité kiest elk jaar in zijn schoot een bureau, samengesteld uit een voorzitter en twee ondervoorzitters. Hun mandaat is geldig tot de eerste zitting van het volgend jaar; zij kunnen opnieuw worden verkozen. Er zijn twee zittingen per jaar. Op aanvraag van één van de toetredende Regeringen kunnen er buitengewone zittingen zijn.

Het programma van de aan het Comité voor te leggen kwestie tijdens de gewone vergaderingen zal door het Comité worden vastgelegd in de loop van de vorige vergadering. De Regering, die de bijeenkomst vraagt van een buitengewone vergadering, zal het programma doen kennen van de punten waarvan het de studie voorstelt.

Artikel 4.

Het Comité is belast met de hoge leiding van de Internationale Dienst van de Wijn. Het bespreekt en neemt de reglementen aan in verband met de organisatie en de werking van de Dienst. Het bepaalt de begroting van ontvangsten en uitgaven, binnen de grenzen van de bestaande kredieten, en het controleert de rekeningen en keurt ze goed.

Het vraagt de goedkeuring van de aangesloten Regeringen voor wijzigingen van elke aard die grotere uitgaven of uitgebreider bevoegdheden van de Dienst voor gevolg hebben.

Het benoemt de Directeur en zet hem af. Op voorstel van deze laatste noemt het Bureau van het Comité de ambtenaren en bedienden, of zet het die af.

Opdat de beraadslagingen geldig zouden zijn wordt de effectieve aanwezigheid vereist op de zittingen van een derde van de aangesloten landen, waarbij minstens twee derden van de stemmen vertegenwoordigd zijn. De vertegenwoordiging van een land kan worden toevertrouwd aan de afvaardiging van een ander aangesloten land, doch geen enkele afvaardiging kan, naast het hare, meer dan één land vertegenwoordigen.

Artikel 5.

Elk aangesloten land bepaalt vrijelijk zijn aantal afgevaardigden, doch beschikt maar over een aantal stemmen dat gelijk is aan dat van de onderschreven bijdrage-eenheden.

Elk toetredend land kan tot vijf bijdrage-eenheden onderschrijven. De prijs van de bijdrage-eenheid bedraagt 3.000 goudfranken.

De groep, gevormd door een mogendheid, haar koloniën, bezittingen, dominions, protectoraten of landen onder mandaat, zal evenwel in geen enkel geval over meer dan vijf stemmen mogen beschikken. Dit geldt ook voor de groep die zou gevormd worden door de koloniën, de bezittingen, de dominions, de protectoraten en de landen van een niet aangesloten mogendheid.

De sommen die het bijdrage-deel vertegenwoordigen van elk van de aangesloten landen worden bij het begin van elk jaar gestort bij de Dienst.

Artikel 6.

Elk land, dat onderhavige regeling niet ondertekende, zal er kunnen bij aansluiten door zijn aanvraag tot toetreding officieel over te maken door tussenkomst van de autoriteit die belast is met zijn diplomatieke vertegenwoordiging bij de Franse Regering. Deze laatste zal de aanvraag overmaken aan de andere deelnemende Staten. De toetreding zal definitief zijn wanneer de meerderheid van die Staten zijn toestemming verleent binnen een termijn van zes maand ingaand op de datum waarop de aanvraag werd ingediend.

Artikel 7.

Onverminderd de bepalingen van paragraaf 2 van artikel 4 zal de herziening van onderhavige regeling van rechtswege ingesteld worden, indien minstens de twee derden van de aangesloten landen de vraag tot herziening goedkeuren. In dit geval zal door toedoen van de Franse Regering en binnen een termijn van zes maanden, een conferentie van de aangesloten landen worden bijeengeroepen. Het programma van deze Conferentie zal aan de aangesloten Regeringen worden megedeeld twee maand ten minste vóór de bijeenkomst van de conferentie. Deze laatste zal zelf haar procedure bepalen. De Directeur van de Dienst zal er de functie van Secretaris-Generaal uitoefenen.

Artikel 8.

Elk van de aangesloten Regeringen zal, voor wat haar betreft, onderhavige regeling kunnen opzeggen mits een vooropzeg van zes maanden. De niet betaling van twee opeenvolgende bijdragen zal aangezien worden als de opzeg insluitend.

Artikel 9.

Onderhavige Regeling zal geratificeerd worden. Zij zal van kracht worden van zohast vijf van de ondertekenende landen hun bekrach-

Puissance adressera dans le plus bref délai possible, ses ratifications au Gouvernement français par les soins duquel il en sera donné avis aux autres pays signataires.

Ces ratifications resteront déposées dans les archives du Gouvernement français.

Fait à Paris, le 29 novembre 1924, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les Archives du Gouvernement français et dont les copies certifiées conformes seront remises aux Parties contractantes.

Ledit exemplaire, daté comme il est dit ci-dessus, pourra être signé jusqu'au 31 mars 1925.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Pays ci-dessous énumérés ont arrêté le présent Arrangement et l'ont revêtu de leurs signatures.

Pour l'Espagne :

ad referendum :

El Conde de LAS MIRANDAS.

Pour la France :

HERRIOT;
H. QUEUÏLLE.

Pour la Grèce :

POLITIS.

Pour la Hongrie :

Georges de BARKOCZI.

Pour l'Italie :

BALLERINI.

Pour le Luxembourg :

BASTIN.

Pour le Portugal :

Antonio da FONSECA.

Pour la Tunisie :

Henri PONSOT.

Pays ayant adhéré :

Algérie, Allemagne, Argentine, Autriche, Bulgarie, Chili, Maroc, Pays-Bas, Roumanie, Suisse, Tchécoslovaquie, Turquie, U. R. S. S., Ukraine, Yougoslavie.

tiging zullen doen kennen hebben. Elke mogendheid zal zo vlug mogelijk haar bekrachtiging overmaken aan de Franse Regering, die er kennis zal van geven aan de andere ondertekende landen.

Deze bekrachtigingen zullen neergelegd worden in de archieven van de Franse Regering.

Gedaan te Parijs, op 29 november 1924, op één enkel exemplaar dat zal neergelegd worden in de archieven van de Franse Regering en waarvan de gelijkluidend verklaarde afschriften zullen overgemaakt worden aan de contracterende partijen.

Bovengemeld exemplaar, gedateerd zoals bovengemeld, zal kunnen ondertekend worden tot 31 maart 1925.

Als bewijs hiervan hebben de gevolmachtigden van de hieronder vermelde landen onderhavige Regeling weerhouden en ondertekend.

Voor Spanje :

ad referendum :

El Conde de LAS MIRANDAS.

Voor Frankrijk :

HERRIOT;
H. QUEUÏLLE.

Voor Griekenland :

POLITIS.

Voor Hongarije :

Georges de BARKOCZI.

Voor Italië :

BALLERINI.

Voor Luxemburg :

BASTIN.

Voor Portugal :

Antonio da FONSECA.

Voor Tunezië :

Henri PONSOT.

Landen welke toegetreden zijn :

Algerië, Duitsland, Argentinië, Oostenrijk, Bulgarije, Chili, Marokko, Nederland, Roemenië, Zwitserland, Tsjecho-Slovakije, U. S. S. R., Oekraïne, Yoegoslavië.

EXTRAIT DU PROCES-VERBAL

de la Session officielle plénière du Comité de l'O. I. V.
les 12 et 13 juillet 1949 à Paris.

« Il est évident que dans n'importe quel pays, avec la contrevaletur d'une unité de cotisation de 3.000 francs-or, telle qu'elle est prévue pour l'Office, on y obtient aujourd'hui une somme en monnaie nationale qui n'a plus le même pouvoir d'achat qu'avant la guerre.

» Dans ces conditions, il convient de recommander aux Etats de vouloir bien faire l'effort nécessaire pour examiner la possibilité d'accomplir un effort analogue à celui du Gouvernement français, en appliquant un coefficient de revalorisation de leurs contributions conventionnelles tenant compte de la disparité entre les cours officiels du franc-or et les indices des prix dans les pays adhérents à l'O. I. V. »

Cette proposition est adoptée à l'unanimité.

EXTRAIT DU PROCES-VERBAL

de la 38e Session plénière officielle du Comité de l'O. I. V.
Luxembourg, 1-5 septembre 1958.

Le Comité

devant le développement des activités de l'Organisation qui s'intéresse à toutes les productions de la vigne, et après consultation des Gouvernements,

décide :

1°) de modifier l'appellation de l'Organisation, qui s'intitulera désormais : « Office International de la Vigne et du Vin » sans que soient pour autant changés les engagements des Etats découlant de l'arrangement du 29 novembre 1924;

2°) d'inclure cette modification dans la Convention dès que celle-ci devra être révisée.

La résolution est approuvée à l'unanimité.

UITTREKSEL VAN HET PROCES-VERBAAL

van de Plenaire Officiële Zitting van het Comité
van de I. D. W. van 12 en 13 juli 1949, te Parijs.

« Het is klaar dat men, in om het evenwelk land, met de tegenwaarde van één bijdrage-eenheid van 3.000 goudfranken, zoals dat voorzien is door de Dienst, tegenwoordig een som bekomt in de nationale munt die niet meer dezelfde koopkracht heeft als vóór de oorlog.

» In deze voorwaarden moet aan de Staten worden aangeraden het nodige te willen doen om, evenals de Franse Regering, een revalorisatie-coëfficiënt toe te passen op hun conventionele bijdragen, rekening houdend met de dispariteit tussen de officiële koersen van de goudfrank en de prijsindexen in de landen die aangesloten zijn bij de I. D. W. »

Dit voorstel wordt met eenparigheid van stemmen aangenomen.

UITTREKSEL VAN HET PROCES-VERBAAL

van de 38e Officiële Plenaire Zitting van het Comité
van de I. D. W. — Luxemburg 1-5 september 1958.

Het Comité,

Gelet op de uitbreiding van de activiteiten van de Organisatie die zich interesseert aan de productie van de wijngaard en na de Regeringen geraadpleegd te hebben,

beslist :

1°) de benaming te wijzigen van de Organisatie die voortaan « Office International de la Vigne et du Vin » zal genoemd worden, zonder dat daarom wijzigingen worden gebracht aan de verbintenissen van de Staten, voortvloeiend uit de schikking van 29 november 1924;

2°) deze wijziging op te nemen in de Overeenkomst zodra deze zal moeten herzien worden.

De beslissing wordt met eenparigheid van stemmen aangenomen.